

Charakteristika školního vzdělávacího programu

Školní vzdělávací program „Škola pro život“ naplňuje výchovné a vzdělávací cíle RVPZV. Je založen na principech činnostního učení.

Školní vzdělávací program vychází v souladu s RVP ZV z následujících poznatků.

V základním vzdělávání jde o to, aby si žáci osvojili základní poznatky o životě kolem sebe (nelze naučit vše, k čemu lidstvo v poznání došlo).

K učení lze žáky motivovat a učinit je zajímavým a přiměřeným jejich věku.

Nejlepších a trvalých výsledků lze dosáhnout na základě porozumění určitému jevu, čehož lze dosáhnout tehdy, když žák zapojí do učení co nejvíc smyslů, když bude provádět činnosti, pozorovat, hovořit o nich, vyslovovat závěry - objevovat.

Chceme-li dosáhnout dobrých výsledků u všech žáků, musíme jim dát prostor pro učení, protože stejných výsledků nelze dosáhnout u všech za stejnou dobu.

Kvalitu vzdělávání nelze založit jen na posuzování chyb žáků a na připravenosti pro přijímací zkoušky, ale je nutné využít nové mechanismy k hodnocení výsledků vzdělávání postavené na průběžném hodnocení činností žáků, na ověřování schopnosti řešit problémy komplexně a na celkovém posunu žáka nejen v kvalitě vědomostí a rozvoji dovedností, ale zejména v komplexním rozvoji osobnosti žáka.

Pozitivně laděné hodnotící soudy, užívané průběžně, mají vyšší motivační hodnotu a vedou k celkově dobrému zvládnutí učiva.

Činnostní učení vede žáky ke spolupráci, podnikavosti a vynalézavosti. Učí je, že trvalých vědomostí lze nabývat hlavně na základě vlastní činnosti.

Škola pro život nepředkládá žákům zpravidla hotové výsledky a poznatky k osvojení, ale vede je k tomu, aby vše nové, pokud to lze, získávali na základě činností, pozorování, pokusů – na základě objevování. Nezaměstnává jednostranně rozum a paměť žáků, ale působí také na jejich city a vůli. Nehromadí jen množství vědomostí místo jejich kvality, ale snaží se rozvíjet schopnosti žáků a seznamovat je s pracovními metodami a postupy. Tyto metody a postupy si žáci osvojují tak, aby je uměli uplatnit v životě a mohli se sami dál vzdělávat.

Vzdělávací období základního vzdělávání

Základní vzdělávání žáků se realizuje v průběhu povinné devítileté školní docházky.

Vzdělávací a výchovný proces je rozdělen na období: 1. období: 1. – 3. ročník

2. období: 4. – 5. ročník

3. období: 6. – 9. ročník

Každé vzdělávací období má své specifické cíle a stanovené očekávané výstupy, které jsou na konci 5. ročníku a na konci 9. ročníku závazné. Na konci 3. ročníku je očekávaný výstup pouze orientační.

Učivo je v pojetí ŠVP chápáno jako prostředek k dosažení očekávaných výstupů a představuje závazný výčet témat, námětů a činností, které škola nabídne všem žákům k osvojování.

Obsah učiva ŠVP „Škola pro život“ je rozpracovaný do jednotlivých ročníků. Podkladem pro rozpracování obsahu učiva bylo zhodnocení dosavadních zkušeností z programu Základní škola a pedagogické zkušenosti učitelů školy.

Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a zabezpečení výuky žáků mimořádně nadaných je na naší škole zajištěno.

Školní vzdělávací program byl zpracován na základě týmové práce autorského kolektivu pedagogů školy. Všichni spolupracující pedagogičtí pracovníci se již řadu let zaměřují na inovaci pedagogické práce, ve výuce kladou důraz na činnostní pojetí vyučování, při němž mají žáci dostatek příležitostí aktivně se podílet na vlastním vzdělávání, samostatně se projevovat, nové vědomosti získávat vlastní činností, řešit úkoly a spojovat je se situacemi ze života a dosahovat tak všech klíčových kompetencí stanovených v RVP ZV. Na školním vzdělávacím programu se podíleli všichni pedagogičtí pracovníci dle jednotlivých metodických sdružení. Celý program koordinovali a dotvářeli dva pedagogové z I. a II. stupně.

Plánování, práce s koncepcí

Koncepční podoba školy vyjadřuje dlouhodobý cílený záměr. Z toho pak vycházejí roční plány práce, které se zaměřují v zásadě na tři body:

- Co do koncepce školy přidáme jako nový prvek.
- Co z koncepce vyřadíme jako neúčinný prvek.
- Který prvek koncepce je třeba vylepšit, aktualizovat apod.

Dlouhodobě stanovený záměr napomáhá i účinnému využívání finančních prostředků. Máme-li jasnou koncepci, snadněji se rozhoduje, co upřednostníme a co je sice také zajímavé, ale musí ještě počkat.

K utváření a rozvíjení klíčových kompetencí využíváme vhodných výchovných a vzdělávacích strategií. Výchovné a vzdělávací strategie vymezené na úrovni školy jsou východiskem pro vymezení výchovných a vzdělávacích strategií pro jednotlivé vyučovací předměty. V rámci vzdělávacího procesu budou uplatňovány všemi pedagogy.

Cíle základního vzdělávání

Základní vzdělávání má žákům pomoci utvářet a postupně rozvíjet klíčové kompetence a poskytnout spolehlivý základ všeobecného vzdělání orientovaného zejména na situace blízké životu a na praktické jednání. V základním vzdělávání se proto usiluje o naplňování těchto cílů:

- umožnit žákům osvojit si strategie učení a motivovat je pro celoživotní učení;
- podněcovat žáky k tvořivému myšlení, logickému uvažování a k řešení problémů;
- vést žáky k všestranné, účinné a otevřené komunikaci;
- rozvíjet u žáků schopnost spolupracovat a respektovat práci a úspěchy vlastní i druhých;
- připravovat žáky k tomu, aby se projevovali jako svébytné, svobodné a zodpovědné osobnosti, uplatňovali svá práva a naplňovali své povinnosti;
- vytvářet u žáků potřebu projevovat pozitivní city v chování, jednání a v prožívání životních situací; rozvíjet vnímavost a citlivé vztahy k lidem, prostředí i k přírodě;
- učit žáky aktivně rozvíjet a chránit fyzické, duševní a sociální zdraví a být za ně odpovědný;
- vést žáky k toleranci a ohleduplnosti k jiným lidem, jejich kulturám a duchovním hodnotám, učit je žít společně s ostatními lidmi;
- pomáhat žákům poznávat a rozvíjet vlastní schopnosti v souladu s reálnými možnostmi a uplatňovat je spolu s osvojenými vědomostmi a dovednostmi při rozhodování o vlastní

- životní a profesní orientaci;
- pomáhat žákům orientovat se v digitálním prostředí a vést je k bezpečnému, sebejistému, kritickému a tvořivému využívání digitálních technologií při práci, při učení, ve volném čase i při zapojování do společnosti a občanského života.

Aktualizovala: Mgr. Irena Krátká